

Arrest

nr. 118 906 van 14 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat N. DIRICKX en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger van Togolese origine te zijn. Uw ouders zijn geboren in het Zuiden van Togo. Zelf bent u op 21 augustus 1980 geboren in Lagos, Nigeria en woonde u er steeds in Oshodi (Lagos). U vervulde de lagere en middelbare school in Oshodi en behaalde daarna een hogeschool diploma. U gaf les aan de ABJ Private School in Lagos. U volgde daarnaast nog een deeltijds programma aan de Lagos State University, maar verliet het land voor u het certificaat van deze opleiding in ontvangst kon nemen. In de middelbare school ontdekte u dat u steeds aangetrokken was tot mannen, u had veel mannelijke vrienden. Na de middelbare school ontdekte u dat er zoiets bestond als homoseksuelen en aangezien u geen interesse had in vrouwen koos u ervoor een homoseksueel te zijn en hen te steunen. Sinds 2010 was u dan ook lid van The Right Defense, een groep die strijdt voor de mensenrechten, waaronder de rechten van homoseksuelen, maar ook andere

rechten zoals gelijkheid, vrijheid van meningsuiting en vrijheid van vereniging. Sinds november 2011 nam u met deze groep en verschillende andere groepen deel aan demonstraties tegen een wetsvoorstel waarbij homoseksualiteit in Nigeria gepenaliseerd zou worden en dat in november 2011 werd gestemd. In 2012 leerde u (A.S.) kennen, met wie u een homoseksuele relatie aanging. Op 30 mei 2013 werd het voorstel om homoseksualiteit te penalisieren omgezet in een wet en sindsdien is het homoseksuele huwelijk verboden in Nigeria. Onder andere op 7 mei 2013, op 16 mei 2013 en op 25 juni 2013 nam u met uw groep deel aan protesten tegen deze wet. Om die reden werd u gezocht in uw land, net als sommige andere leden van uw groep, waaronder uw partner (A.S.). Uw naam werd verspreid en de politie kwam vier maal naar uw huis om u te arresteren, u was echter geen enkele keer thuis. Op 2 augustus 2013 vertrok u uit Nigeria, u kwam dezelfde dag aan in België. Op 30 augustus 2013 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt homoseksueel te zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 9) en in uw land vervolging te vrezen omwille van uw actieve deelname aan betogingen tegen de Same Sex Marriage Prohibition Bill (zie CGVS p. 9) met de groep 'The Right Defense' (CGVS p. 8), een lokale mensenrechtenorganisatie waarvan u in Lagos lid was (CGVS p. 9).

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksualiteit, noch van de vervolgingsfeiten die u omwille van uw activisme voor homorechten zou ondergaan hebben.

Uw verklaringen met betrekking tot uw seksuele voorkeur zijn immers weinig coherent.

Zo verklaart u tijdens uw gehoor voor het CGVS aanvankelijk dat u homoseksueel (CGVS p.9) bent en zich nooit aangetrokken voelde tot vrouw en nooit een relatie had met een vrouw (CGVS p.11). Echter, later in het gehoor verklaart u zowel op mannen als op vrouwen te vallen (CGVS p.12,19), aangezien u in Nigeria een relatie had met een man en met een vrouw (CGVS p.19). U werd immers gedwongen een relatie aan te gaan met een meisje, al werd u meestal niet opgewonden door haar, omdat u voornamelijk aangetrokken was tot mannen (CGVS p.12). Nog daargelaten dat deze verklaringen strijdig zijn met uw eerdere verklaringen waar u stelde homoseksueel te zijn en nog nooit een relatie gehad te hebben met een vrouw, is het bijzonder eigenaardig dat u stelt biseksueel te zijn omwille van uw relatie met deze vrouw, alsof uw geaardheid zou veranderd zijn louter door een gedwongen relatie aan te gaan. Deze verklaringen komen weinig geloofwaardig over. Hoewel kan worden aangenomen dat iemands seksuele geaardheid geen absoluut gegeven is en dat sommige mensen van voorkeur kunnen veranderen, komt het bijzonder onwaarschijnlijk over dat iemand die die in een homofob klimaat leeft zoals dat zich in Nigeria voordoet (zie info administratief dossier) en ontdekt dat hij zich steeds aangetrokken voelt tot mannen (CGVS p.11, 12), pas na een gedwongen relatie met een vrouw tot de constatacie zou komen dat hij zich ook aangetrokken kan voelen tot vrouwen.

Betreffende uw verklaringen over de ontdekking en beleving van uw (aanvankelijk) homoseksuele geaardheid kan het volgende opgemerkt worden.

U verklaart dat u zich sinds de middelbare school steeds aangetrokken voelde tot mannen en dat u zich na uw middelbare school realiseerde dat er homoseksuelen bestaan. Omdat u geen interesse had in vrouwen koos u ervoor homoseksueel te zijn en homoseksuelen te steunen (CGVS p.11). Gevraagd hoe u ontdekte wat homoseksualiteit is, stelt u dat er over las in de pers en er over hoorde in het journaal (CGVS p.16). Gevraagd wat u erover hoorde, stelt u dat u hoorde over relaties tussen mannen, homoseksuele relaties, en over relaties tussen vrouwen: lesbische relaties. Sindsdien wist u dat als mannen samengaan zijn ze homoseksueel zijn en dat ze relaties kunnen hebben. Gevraagd hoe u zich voelde toen u de zekerheid verkreeg dat u homoseksueel was, stelt u dat u zich goed voelde, dat het een manier van leven is, een seksuele voorkeur en dat u er voor kiest om uw leven zo te leiden (CGVS p.17). Men zou nochtans verwachten dat iemand die in een homofobe omgeving ontdekt dat hij homoseksueel is, dit als een zeer ingrijpende gebeurtenis zou ervaren die gepaard gaat met gevoelens van twijfel, angst, frustratie... U maakt hier echter in het geheel geen melding van. Hoewel u stelt dat het enkel de overheid is die een probleem maakt van homoseksualiteit, waardoor het wetsvoorstel er kwam (CGVS p.17), blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er al sinds 1990 wetten bestaan die homoseksualiteit in Nigeria strafbaar stellen en dat de publieke opinie met betrekking tot homoseksualiteit al lang voor het recente wetsvoorstel negatief was (zie informatie administratief dossier). Men kan dan ook niet aannemen dat iemand die in Nigeria ontdekt wat homoseksualiteit is, en die ontdekt zelf homoseksueel te zijn, hierover verklaart zich daar zonder meer goed bij te voelen, alsof de negatieve houding die heerst in zijn omgeving volledig aan hem voorbij zou zijn gegaan.

Omwille van het bovenstaande kan u niet overtuigen van uw (aanvankelijk) homoseksuele geaardheid en kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij uw activiteiten voor 'The Right Defense' groep (die hieraan gelinkt zijn, CGVS p.11, 18) en de vervolgingsfeiten die u omwille van deze activiteiten zou ondervonden hebben.

Uw opeenvolgende verklaringen bevatten bovendien verschillende tegenstrijdigheden met betrekking tot de timing van belangrijke gebeurtenissen in uw relaas.

Zo verklaarde u dat u een relatie aanging met (Y.) omwille van het sociale stigma nadat de politie u wilde arresteren en omwille van de druk van uw ouders (CGVS p.17). U zou een jaar lang een relatie gehad hebben met (Y.) (CGVS p.15). Aangezien u op 2 augustus 2013 Nigeria verliet (CGVS p.7), zou u dus reeds van in 2012 een relatie met haar gehad hebben. De politie begon echter pas naar uw huis te komen om u te arresteren na uw deelname aan een manifestatie op 25 juni 2013 in Lagos tegen de wet die homoseksuele huwelijken verbiedt (CGVS p.9, 15). Op 27 juni 2013 kwam de politie voor het eerst naar uw huis (CGVS p.15). Naar aanleiding hiervan zouden uw ouders ontdekt hebben dat u homoseksueel was (CGVS p.21, 22). Deze verklaringen zijn strijdig met de verklaringen waar u stelde dat uw relatie met (Y.) een jaar duurde en dat u deze relatie aanging omwille van de druk van de politie en uw ouders (CGVS p.15, 17, 21, 22). Uw verklaringen over de momenten waarop de politie naar uw huis kwam en uw reactie hierop zijn in zijn geheel weinig coherent. U verklaarde immers aanvankelijk dat de politie in april 2013 voor het eerst naar uw huis kwam (CGVS p.13), om daarna te verklaren dat het 27 juni 2013 was (CGVS p.15). U verklaart tevens dat ze in totaal vier keer naar uw huis kwamen, maar kan u in het geheel niet situeren wanneer ze de andere drie keer kwamen (CGVS p.15, 16). Gevraagd of u bij benadering kan aangeven wanneer de politie de overige drie keer kwam, stelt u het niet meer exact te weten (CGVS p.16). Opnieuw gevraagd of u het bij benadering kan aangeven, herhaalt u enkel dat ze in totaal vier keer kwamen (CGVS p.16). Nochtans betreft dit gebeurtenissen die zich minder dan zes maanden voor uw interview bij het CGVS voordeden (sinds 27 juni 2013), belangrijke gebeurtenissen bovendien, waarvan met zou verwachten dat ze in uw geheugen geprent zouden staan. Gezien uw hooggeschoolde profiel (CGVS p.6) mag verondersteld worden dat u zich op enig tijdsbesef kan beroepen en zou men in ieder geval verwachten dat u nog bij benadering kan aangeven wanneer de politie u kwam zoeken. Met betrekking tot uw verblijf in Agbule Egba verklaarde u aanvankelijk dat u er enige tijd vorig jaar (dus in 2012) verbleef toen de druk van de politie te groot werd (CGVS p.5). Dit is eigenaardig, aangezien u verklaarde dat de politie pas sinds 2013 (april of juni, afhankelijk van uw verklaringen) naar u op zoek was (CGVS p.16). Wanneer u later opnieuw gevraagd wordt wanneer u naar Agbule Egba ging, houdt u vol dat het voor 27 juni 2013 was, maar tevens dat u er naartoe ging omwille van het risico gearresteerd te worden (CGVS p.16).

Deze weinig coherente verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u een identiteitskaart voor, een stemkaart en verschillende certificaten met betrekking tot uw studies. Deze documenten doen geen afbreuk aan het bovenstaande. Hetzelfde geldt voor de algemene artikels die u voorlegt, artikels in verband met de situatie van holebi's in Nigeria en in verband met de recente wetswijziging. Ook legt u een foto voor waarop u voor een spandoek staat waarop de rechten van homoseksuelen worden verdedigd. Het feit dat u een foto nam van uzelf voor dit spandoek is echter geen bewijs van uw activiteiten voor de promotie van homorechten, waaraan geen geloof kon worden gehecht omwille van de hierboven opgesomde incongruenties in uw verklaringen.

Ten slotte legt u een pagina uit de Daily Sun van 17 mei 2013 voor waarin The Right Defense group genoemd wordt als een mensenrechtenorganisatie die opkomt voor de rechten van homoseksuelen en transgenders. Verder legt u twee afdrukken voor van artikels van het online magazine PM News. In het ene artikel wordt Penu Z. K. genoemd als een lid van The Right Defense group. Het andere artikel noemt Penu Koffi Z. als één van de groepsleden die gezocht worden omdat ze opkwamen voor de rechten genoemd van homo's en lesbiennes. In een exemplaar dat u voorlegt van de Nigerian Pilot, wordt ene Penny Z. K. genoemd als lid van een mensenrechten groep. Het artikel gaat vergezeld van een foto van mannen in boxershort die een bordje met het opschrift 'gay' dragen.

Een krant of krantenartikels kunnen echter niet beschouwd worden als officiële documenten en de artikels die in een krant verschijnen zijn niet per definitie waarheidsgetrouw. Komt daarbij dat corruptie (zeker in verband met emigratie) in Nigeria wijdverspreid is (zie informatie administratief dossier), waardoor de authenticiteit van voorgelegde kranten niet zonder meer kan worden aangenomen, zelfs al hebben ze dezelfde uiterlijke kenmerken van kranten die inderdaad in omloop zijn.

In elk geval moeten voorgelegde stukken, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, van artikel 3 EVRM, van artikel 33.1 van het Vluchtelingenverdrag en van artikel 3.1 van het Anti-Folterverdrag.

2.1.2. In een eerste onderdeel van het middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en de motiveringsplicht.

Verzoeker zegt homoseksueel te zijn doch is in feite biseksueel. Het gegeven dat hij bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) zijn identificatie aanpaste op basis van de suggestieve vraagstelling en het gedefinieerde referentiekader doet aan zijn geaardheid geen afbreuk en wijzigt noch zijn initiële zelfidentificatie, noch de complexiteit van de geaardheid.

Volgens verzoeker is het een foute premisse dat iemand die in een homofobe context ontdekt homoseksueel te zijn, zich angstig en ongelukkig moet voelen. Het proces van het ontdekken en beantwoorden van seksuele gevoelens is meestal een positieve ervaring en de realisatie van problematische aspecten komt niet noodzakelijk simultaan. Het was voor verzoeker een hoopgevend proces dat geen aanleiding geeft tot angst maar tot een bevrijding uit onzekerheid en isolement.

Verzoeker stelt dat het onwaarschijnlijk is dat iemand die in een homofob land deelneemt aan manifestaties en die lid is van een organisatie die zich tegen discriminatie van homoseksuelen verzet geen vervolging te vrezen heeft.

Verzoeker benadrukt bewijsstukken te hebben neergelegd. Inzake de foto voor een spandoek stelt hij dat het onwaarschijnlijk is dat iemand die geen homo is het vertrouwen kan winnen van vier individuen om in een homofob klimaat zulke foto te nemen. Verder is het onwaarschijnlijk dat iemand in een homofob land vier coherente en van onafhankelijk van elkaar opererende bronnen afkomstige berichten kan voorleggen of produceren, zelfs in een corrupt land. Volgens verzoeker had het CGVS de argumentatie niet op algemene argumenten mogen steunen en had het voordeel van de twijfel toegekend moeten worden tenzij het CGVS over een begin van bewijs beschikte om drie bronnen en vier artikels als ongeloofwaardig af te wijzen.

2.1.3. In een tweede onderdeel van het middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 EVRM, artikel 33.1 van het Vluchtelingenverdrag, artikel 3.1 van het Anti-Folterverdrag en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij stelt dat hij riskeert te worden onderworpen aan foltering en andere onmenselijke of vernederende behandelingen. Uit het voorgaande blijkt dat hij, louter op basis van zijn geaardheid en zijn activiteiten voor *The Right Defense Group* (RDG) zal worden vervolgd en veroordeeld tot een gevangenis- of doodstraf. Verzoeker zal moeten terugkeren naar Nigeria als hij geen bescherming krijgt in België en een terugkeer vormt een schending van voornoemde artikelen.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7). Artikel 3

EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.5. De Raad stelt vast dat verzoeker verklaart dat hij op 2 augustus 2013 in België aankwam en dat hij naar België kwam om deel te nemen aan de "World Outridgame", een programma voor LGBT's. Verzoeker kwam te laat voor zijn beoogde deelname aan de "human rights" sectie van het programma (gehoorverslag CGVS, p.8). Verzoeker vroeg evenwel slechts op 30 augustus 2013 asiel aan. Te dezen dient te worden vastgesteld dat hij bijna één maand wachtte om zijn asielaanvraag in te dienen. Deze handelwijze is moeilijk te verzoenen met de nood aan internationale bescherming die hij inroept en betreft een negatieve indicatie voor zijn aangevoerde vrees. Dit klemmt des te meer aangezien verzoeker verklaarde dat hij bij vertrek uit Nigeria reeds wist dat hij niet zou teruggaan (gehoorverslag, p.8).

Verzoeker verklaart lid te zijn van een mensenrechtenbeweging, *in casu* "The Rights Defence Group" die onder meer ageerde tegen wetgeving die homoseksualiteit wil bannen. Verzoeker nam deel aan demonstraties en protesten (gehoor CGVS, p.9). Verzoekers openlijk engagement voor homorechten is derhalve moeilijk te verzoenen met zijn verklaring dat hij gedwongen werd om een relatie aan te gaan met een meisje wegens "*het sociale stigma*" (gehoor CGVS, p.13).

De bestreden beslissing stelt: "*Hoewel kan worden aangenomen dat iemands seksuele geaardheid geen absoluut gegeven is en dat sommige mensen van voorkeur kunnen veranderen, komt het bijzonder onwaarschijnlijk over dat iemand die die in een homofoob klimaat leeft zoals dat zich in Nigeria voordoet (zie info administratief dossier) en ontdekt dat hij zich steeds aangetrokken voelt tot mannen (CGVS p.11, 12), pas na een gedwongen relatie met een vrouw tot de constatacie zou komen dat hij zich ook aangetrokken kan voelen tot vrouwen.*" Verzoekers verweer dat hij bij het CGVS zijn identificatie aanpaste op basis van de suggestieve vraagstelling en het gedefinieerde referentiekader doet wel degelijk afbreuk aan zijn voorgehouden geaardheid. Het was immers deze geaardheid die verzoeker ertoe bracht om deel te nemen aan een mensenrechtenbeweging en om naar België te

reizen. Daarenboven legt hij incoherente verklaringen af inzake zijn relatie met Yetunde aangezien hij enerzijds verklaarde gedwongen te zijn omwille van het sociale stigma een relatie met haar aan te gaan (gehoor CGVS, p.13) terwijl hij later verklaart dat hij gevoelens heeft voor haar (p.19).

Waar verzoeker aanvoert dat het proces van het ontdekken en beantwoorden van seksuele gevoelens meestal een positieve ervaring is, waarbij de realisatie van problematische aspecten niet noodzakelijk simultaan komt, dient te worden opgemerkt dat de ontdekking van een seksuele geaardheid, indien waarachtig, die duidelijk wordt afgewezen binnen de maatschappij van herkomst wel degelijk als problematisch zal worden aanvoeld. De (ontdekking van een) homoseksuele geaardheid in een homofobe samenleving kan bezwaarlijk aanzien worden als een positieve ervaring, laat staan dat het *“een hoopgevend proces [is], [dat] geen aanleiding [geeft] tot angsten maar tot een bevrijding uit onzekerheid en isolement”* (verzoekschrift, p.3).

Verzoeker onderneemt geen poging om de tegenstrijdigheden te weerleggen met betrekking tot de timing van de belangrijkste gebeurtenissen in zijn relaas. De motivering dienaangaande vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op voorgaande vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij omwille van een homoseksuele geaardheid vrees voor vervolging heeft.

De persartikels vermogen niet zijn teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen. De redengeving in de bestreden beslissing hieromtrent wordt door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Verzoeker voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen werd aangebracht in het kader van het vluchtelingenrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS